

ČEKÁNÍ NA MĚSÍC

Dusítko večera je hluboko ukryté ve hluchém nebi
a potkaní orchestr pod povrchem vozovky
paprscitě piští,
ve svém středu utlačuje
samotný poklop na šumivý kanál.
Nějací chlapi na balkónech porůznu kouří,
netušíce,
že se jim pod nohama může
kdykoliv sesypat celý ten symphoricarpos
dřevnatého chvění,
dřevnatého jako nábytek a ne stromy,
Měsíc už mezitím někde vyšel,
což je poznat podle hučení lásek
v dávno nepoužívaných komínech,
které sudivě čnějí.
Nikdo si Měsíce ani nevšimne, je nespatriitelný.
Dost mrtvě v té chvíli leží kdosi v kuchyni na
kanapi.

listopad 1995 a září 1997